

Mazsalacas

Bēržtīc

1990

9.

sestdienā

LTF un LNNK MAZSALACAS PILSĒTAS GRUPU IZDEVUMS 7. 10

1990. g. 4. MAIJĀ PLKST. 19²⁰ PIENEMTA LATVIJAS NEATKARĪBAS DEKLERĀCIJA

J.Kārklinš

LATVIJAI VIENOTAI BŪT

Vidzeme -
Šaubu vainagā vītā;
Kurzeme,
svešnieku stdalitā,
Latgale,
savas atmodas ritā-
Sasniedziet rokas -
kopciņa lai sokas !
Plecū pie pleca,
lejni un droši -

Soreiz mums
jāzīziet uzvaroši !

(1990.g.4.maijs)

Es redzu gaišumu

Intervija ar Latvijas AP deputātu, Ziedoni Ziedīnu.

1.Pirms AP sesijas Tu strādāji komisijā, kura veica lielu segatavošanās darbu. Kas tā bija par komisiju? Kā esī apmierināts ar pavisik?

Ei piedalījos komisijas darbā, kura komplektēja Latvijas valdi. Šajā darbā bija iesaistīti ap 20 deputāti. No tiem divi lauksimnieki - Jānis Kinna un es. Komplektējot valdi, mēs vienojāmies par diviem pamatkritērijiem:

- 1)valdībai ir jābūt politiskai, ministriem - profesionāliem,
- 2)valdībā neviens no ministriem nedrīkstētu būt dublēts ar kādu no vietniekiem.

Lēnumi jāpieejam koleģiāli, bet atbildību jānes ministram vienpersonīgi. Jaunajā valdībā tomēr ir ministra vietnieks par laukiem. Pret šādu nostāzi biju pret, tomēr to pieņēmu. Tā vieta tagad ir rezervēta. Ir jāautiet no domas - jo vairāk lauki pārstāvēti AP, jo vairāk uzmanību pievērsis tieši laukiem.

Izdevās vienoties par to, ka jaunā valdība pilnībā jākomplektē no TF atbalstītiem kandidātiem. Valdība - komplektēta no vienas grupas - būs pilnībā atbildīga. Šo faktu tautai jāsaprot. Klūdas parādis laiks.

2.4.maija Neatkarības deklarācija. Bija radio, televīzija, bet ko mēs nerēdzējām un nedzirdējām?

Eots klāt tieši šim notikumam - dalīta attieksme pret A.Gorbunovu, jo nevarās daudz kam piekrist. Taču viņš loti labi vadīja šo sēdi. Parādīja sevi kā izcilu psihologu, kurš var paredzēt notikušus zālē. Tika panākts, ka pretējā frakcija tomēr piedalījās apspriešanā (nosaucot Neatkarības deklarāciju tikai par priekšlaičigū). Viņi palika zālē. Svarīgākajā darbā bija vienotība. Ja attu-

réjās - tas ir cits jautājums. Tas ir liels A.Gorbunova noplīns. Lai to panāktu, bija "jānopīj" daži nesaprotami mājieni.

3.Kāpēc, pēc Tavām domām, Gorbacova kungs tik ilgi nedeva oficiālu atbildi?

Ei domāju, ka visa PSRS ir tik svarīgu notikumu priekšā (KPTFSR Tautas deputātu kongress, notikumi un sagatavotie dokumenti Gruzijs, Ukrainas, Moldavijs), un prezidents Gorbacovs vienkārši ir apmulsīs, nesaprot, kā tālāk vadīt valsti.

Jā, protams, arī ASV apmeklējums.

4.Vai ir prognozēts šis pārejas laika periods?

Manā skatījumā tas ir līdz 1991. g. rudenim vai 1992. g. sākumam, kad tiks atrisināti 3 jautājumi:

- 1)likums par Latvijas pilsonību,
- 2)padomju karaspēks tiks nobazēts (vismaz pagaidām) uz karabāzu statusa principa,
- 3)Maskava piekrītas Latvijas neatkarībai, uzzākot plašas ekonomiskas sarunas.

5.1990.g.15.maijs. Ko zinājāt jau iepriekš?

Kās zinājām, ka ADKF un Republikāniskā Interfrontes padome organizē mitiņu, pēc kura kopīgi ar streika komitejas pārstāvjiem dosies ar peticiju pie AP ēkas.

6.Cik pamatojis bija jautājums par apvērsuma momentu?

No TF informācijas avotiem bija ziņas, ka Rubikam nav izdevies sastādīt alternatīvu valdību. Militāro aprindu līmeni nav koordinācijas. Varēja notikt ēkas sagrābšana, bet tas nav apvērsums.

7.Vai TF deputāti vienmēr balso "par", ja frakcijas sēdē ir nospiests balso "par"?

Ar negodu jāatzīst, ka ne vienmēr ap 10 % deputātu (tie visos gadījumos nav vieni un tie paši) atstāvējās pārkāpt nolikumu.

8.Vai esī daļēji iepazīnis šo "darbalaužu pārstāvju": Dīmani, Alksni, Rubini, Aleksejevu?

Rubiks nepiedālīs, liekšējēvs vāji kotējas savā "Vienotībā". Dīmaņi ar lielām grūtībām izdodas konsolidēt mazākuma frakciju.

9.Viens jautājums. Tas uztrauc gandrīz visus. Kā tu raugies uz iespējamo naudas maiņu? Kā tā notiks? Kādas ir prognozes?

Naudas maiņa jāaplūko divos aspektos:

- 1)naudas reformu var izdarīt tikai tas, kurš sīziet no valdības, ja tas tā, tad iespējama maiņa 1:8 vai 1:10,
- 2)Latvijas naudas reforma ar lata ieviešanu. Tas ir neizbēgams process. Maiņas būtība 1 rublis pret 1 latu vai 1 rublis 10 kap. pret 1 latu. Taču, ja maiņe tagad maksā 30 kap., tad iespējams maiņe maksās 3 latus. Prognozēt šeit grūti, jo finansu ministrija kļūs.

10.Sis būs 10. "M.V." numurs. Ko gribi teikt?

"M.V." lasu regulāri. Blakus pozitīvajam gribu uzskaitīt negatīvo ar cerībām, ka tās tiks iemtas vārā:

- 1)laikraksts nav operatīvs, tāpēc centieni būt kaut minimāli operatīviem ne vienmēr Gust atzinību līsītējtos,
- 2)labprāt lasītu informāciju no ciitu raj. TF nodalū izdevumiem par notikušiem, kuri varētu būt aktuāli arī noms.

Intervēja JĀNIS BĒRZIŅS.

KONKURSS

Mazsalacas TF un LNNK nodalū Dome izsludina konkursu informatīvā biletēna "Mazsalacas Vēstis" galvenā redaktora amatam (vidējā mēneša algā 300,- rbl. mēnesi). Ieinteresētajām personām jāpiesakās līdz 1.jūlijam pa telefonom 51048 (darbdienas līdz plkst. 18.00).

SVĒTKI DZIMTAJAI PUSEI

Klāt ir jūnijs, kad Mazsalacā vienīk pulcēsies pašdarbinieku draugi, kād aicinām savā dzimtajā pusē pabūt novadniekus. Lai viņi netikai no malas pavērotu ierasto mazpilsētīgas ritmu, bet arī tuvāk izjustu, kas sāp, iedzilinātos savas pilsētas, novada problēmas. Varbūt pat pieliktu savu plecu palīdzot?

Tābu svētki nenāk paši no sevis. Viem ilgi un rūpīgi jāsagatavojas. Ja gaidāmi ciemipi, tad sapošāma savā māja.

Sogad atskiribā no citiem gadiem mums, svētku rīkotājiem, tāti gribētos, lai tie nebūtu svētki tikai rīkotājiem, bet lai svētkiem gatavotos visi mazsalacieši. Tālab arī konkurs "Par sakoptāko sētu", kuru realizē pilsētas IX, TR un Dārzkopības biedrība skolotājas S. Kaulīpas vadībā. Top sacerējumi, nostāsti, tiek izzinātas teikas par dzimto novadu, kurus uzziņāt varēs ikviens, kas svētku dienā plkst. 11.00 būs kopā ar bērniem rotālu laukumā. Turpat uz pamatigu izdziedāšanos un sadziedāšanos tiek aicināti visi mazsalacieši. Celsis godā atkal tautas dziesmas. Vai tad esam aizmirsusi, kā prata to darīt mūsu senči! Lai labi skanētu, ikviens jāizrāda savu aktīvitātei.

Dzimtās puses svētki. Svētki mums ikvienam: gan pašdarbiniekam, gan novadniekiem, gan vērotājiem no malas. Ioti gribētos cerēt, ka svētku atklāšanas brīdi pilsētas centrā mēs visi, visi iznāksim laukā no savām mājām. Bet varbūt komercizstādēs Jūs ieinteresēs kāda glezna, rokdarbs vai skaista māla krūze no Vaidavas keramikas? Varbūt sestdienas novakaru Jūs labprāt pabūsiet kopā ar pašdarbiniekiem no Igaunijas, Rīgas, zvejnīku kolhoza "Uzvara", Staiceles, Naukšēniem, Dikļiem, Burtniekiem un Mazsalacas, kas aicināti piedalities vakara koncertā plkst. 21.00 teiksmainajā Lībiešu pilskalnā.

Aicināmies! Nākošgad Mazsalacai - 130!

DACE JUMKA
svētku režisore, LVK neklātienes
masu sv.org.specialitātes 4.kur-
sa studente.

Jau plkst. 10 pilsētas centra laukumā tiks atklāta novada mākslieku glezna komercizstāde.

Plkst. 10.30 delegācija izbrauks uz "Jaunkaktipiem" (kolhozā "Mazsalaca") - Sātības biedrības dibinātāja Kristapa Kaktiņa bijušo māju vietu.

Plkst. 11. Bērnu rotālu laukumā notiks pamatīga izdziedāšanās un sadziedāšanās.

Plkst. 14. laukumā pie kultūras nama lietisākās mākslas komercizstādes atklāšana.

Plkst. 15. pilsētas centrā notiks svētku atklāšana

Plkst. 16. pie kapličas piemīpas brīdis mūžībā aizgājušajiem novadniekiem.

Plkst. 17. vecā ugunsdzēsēju depo laukumā veltījuma koncerts.

Plkst. 17.45 pagāmos konkursa "Par sakoptāko sētu" rezumēšana.

Plkst. 19. kultūras nams - pārrunas un diskusijas ar novadniekiem "Mazsalaca vakar, šodien, rīt..."

Plkst. 21. teiksmainajā Lībiešu pilskalnā vakara koncerts un naktis balle.

Kur šūpulis kārts

Kristaps Kaktiņš

Kauguru nemieru priekšvakarā, 1801.gada 28.februāri, Jaunkaktipos dzīmis ievērojamais mazsalacietis Kristaps Kaktiņš - rakstnieks, orators, tiesu vīrs, sabiedriskais darbinieks. Viņš ir gados nedaudz jaunāks Anša Leitāna, Anša Līventāla, Ārnests Dīnsberga, Jānis Ružēna laika un domu biedrs.

Kristaps lasīt un rakstīt iemācījies pašmācības ceļā. Baudz lasījis, interesējies par tuvākiem un tālākiem notikumiem.

No 1820.gada līdz 1830.gadam

Kristaps Kaktiņš bija pagasta tiesas priekšsēdētājs, kas gluži zālāmā kārtā izskrīris sarežģītus jautājumus, piemēram, Vilklaužu mājas saimnieks Romāns nesatīcis ar savu sievu. Par nesatīcību "nācis ausīs" pagasta tiesīs. Kaktiņš lietu uz vietas izmeklējis un atradis, ka šīs ģimenes nesaskaņās vainīga Vilklaužu smukā kalpone, kurai saimnieks nodevis klētu atslēgu. K. Kaktiņš kalponi līcī nodot kāda "ārgalīeša" saimnieka dienestā un uz Vilklaužiem pārcelis ārgalīeša nesmuko trīni. Ar šo lēmumu Vilklaužiem iestājies miers.

1838.gadā Kaktiņš nodibināja Sātības biedrību, kura "jutīs modināti brandīvina dzeršanai pretim stāvēt".

Būdams pagasta tiesas priekšsēdētājs, Kristaps Kaktiņš sniedzis zemniekiem dažādus padomus. Jaunkaktipi klūst par laužu pulcēšanās vietu un zināmu kultūras centru. Tas nepatika Mazsalacas mācītājam F.E. Gulekiem. Attiecības vēl valrāk saasinājās, kad zemnieks K. Kaktiņš uzdrošinājās apstrīdīt mācītāja teikto un pierādīt savu taisnību.

1834.gadā Kaktiņš uzraksta brošūru "Ar šiem pamācības vāri diem iedod svētos Jaunas testamentes grāmatu savam mīļajam krustdālam... par dāvanu...". Tā bija pirmā latviešu sarakstītā brošūra, ko pats autors par saviem līdzekļiem iespieda un izplatīja.

Kristaps Kaktiņš tā laikā laikrakstīs un žurnāliem sniedza informāciju par notikumiem un iesūtīja arī plašākus rakstus un sprediķus. Viņa pseudonīms bija K-g vai Vidzemnieks K.g. 1836. un 1838. gados rakstu krājumā "Dieva vārdu mīlotājim pa brīzam jauna grāmata" ievietoti trīs Kaktiņa sprediķi, bet atsevišķā krājumā "Svētās patiesības liecinieks uz sprediķa vīzī" 1841.gadā ievietoti četri sprediķi.

1843. un 1844. gadā iznāca Kristapa Kaktiņa lielākais darbs arī ar nosaukumu "Svētās patiesības liecinieku uz sprediķa vīzī" uz 922 lappusēm, ko cenzūra nelīdā drukā astoņus gados. Grāmatas izdotās izdevumus sedza autors, un tie sasniedza 2000 rubļus. Šī grāmata daudzums nepatika. Tā, piemēram, Jelgavas mācītājs Pantēniuss rakstījis: "Arāja vīrs jeb nemācīts cilvēks mūžīgi sprediķus nevar rakstīt!"

Seasnoties attiecībām ar Mazsalacas baronu Fitinghofu un mācītāju Guleki, K. Kaktiņš 1844. gadā uzraksta pret viņiem vērstu darbu "Vientiesīgs stāsts. No dažā kristīga sās brāļīgās dzīvības ceļa stāgšanās". Tas bija sākums viņa laicīgā saturā prozai, un tās centrā izvirzīts cilvēka sabiedriskais darbs.

K. Kaktiņš gaišais prāts, runas un raksti, kultūras darbs un cīpa pret alkoholu postu zemnieku vidū visu mūžu viņu novēda sādursmēs ar muīžniecību un garīdzniecību. Vēlāk Kristaps Kaktiņš rakstījis: "Muīžas veldnieks... erīgs bez kristīgas apdomas bija policis, kad brandīvīna pudele gāja mezu māzumā."

Barons Fitinghofs K. Kaktiņš 1845. gada vasarā kopā ar ģimeni padzina no dzimtājām mājām Jaunkaktipiem, kur bija nodzīvoti 44 ga-di. Viņš meklēja palīdzību dažādās tiesās, bet viss velti. Kristaps Kaktiņš bija spiests doties uz Pēterupes skolu (Biriju tuvumā), kur par skolotāju strādāja dāls Mārtiņš. Te arī K. Kaktiņš 1867. gada 7. novembrī pulksten devīgos no rīta pēc ilgas slimības viegli un mierīgi aizmiga.

Kristaps Kaktiņš vēlēšanās bija atdusēties Mazsalacas kap-sētā. Šo viņa beidzamo vēlēšanos tuvinieki arī izplīdīja. Mūsu uzdevums būtu atrast K. Kaktiņa atdusas vietu, jo toreiz muīža neatlāva mūsu gaišajam prātam likt pie minēkli.

Atis Sloka

Atis Sloka

Skats no bijušajām Jaunkaktiņu mājām.

MAZSALACA un MAZSALACIESTE 50 gadiem

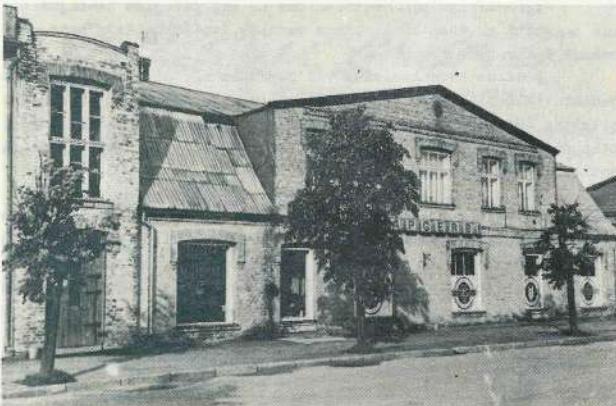
Sava vēsture ir ne tikai valstīm un tautām, bet arī katram novadam, mazpilsētai, katrai dzimtai un ģimenel, un tieši šo sīkāko vēstures elementu zināšana un izpratne cel tautas nacionālās pašapziņu un kultūru. Latviešu ģimenēs dzimtas vēsture visbiežāk sākas ar vēvvecākiem, un tas ir nozēlojumi. Visa mūsdienu cilvēces civilizācija un kultūra balstās uz pagātnes mantojuma apgūšanu un tālāku attīstīšanu, un, iespējams, mās katrais stāvētu uz augstāka kultūras pakāpienā, ja dzīlā un pamatīgā apzinātības savas dzimtas vēsturi un tos apstāklus, un cilvēkus, kas to veidojuši.

Sodien, kad gandrīz ikriens domājam, kā savu Mazsalacu atkal padarīt sakoptu, tiru un kulturālu, bieži nezinām, ar ko sākt. Paraudzīsimies netālā pagātnē!

Kāda bija Mazsalaca un tās iedzīvotāji pēdējā neatkarīgās Latvijas Republikas pastāvēšanas gadā? Par šo laika posmu saglabājušies Auguste Melnīkša un Reīga Cukura spraksti par Mazsalacu, tagad jau bibliogrāfisks retums. Pādāl nozīmīgu ir vecāko mazsalacīšu atmiņu vākšana un saglabāšana par šo nesenotu vēsturi.

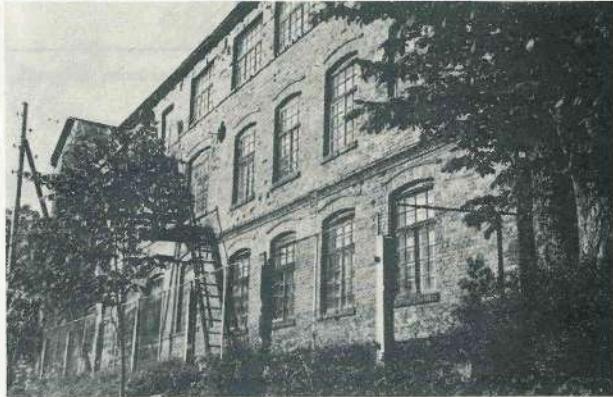

Mazsalacas miesta izveidošanās sākās pēc Valtenbergas muižas zemes pārdošanas dzimts ipašumā 1864. gadā, kad piecu ceļu krustojumā iemērīja pirmos apbūvi paredzētos gruntsgabali. 1926. gadā, kad izgatavoja miesta apbūves plānu ar 34 ielām, Mazsalacas ziemeļu daļa līdz Brīvības bulvārim, kā arī Sporta un Parka ielas rajoni bija neapbūvēti. Pēc jaunā apbūves plāna pilsētas ziemeļu robeža iet pa Robežu ielu līdz Salacas krastam, dienvidu robeža pa Aurupīti. Vidusskolaiņu baznīca paliek ārpus pilsētas teritorijas. 1929. gadā Latvijas Iekšlietu ministrija piešķir Mazsalacai pilsētas tiesības, un turpmākajos gados sākas strauja jauniemērītās teritorijas apbūve ar nelielām vienībām koka konstrukciju dzīvojamām mājām. Jauno "namipāniņku" materiāls iespējams ir stipri ierobežots. Tas arī nosaka ēku nelielos izmērus un tā laika vislētākā celtniecības materiāla koka izmantošanu gan pamatkonstrukcijās, gan apšūvumā, gan jumtu segšanai. Daudzas mājas sāk apdzīvot tiks līdz pabeigtī iekšējās izbūvēs darbi vienā iestābei un virtuvei. Daudzus māju līdz pat 1940. gadam paliek neizbūvētās iekštelpas otrājā stāvā vai jumta krustveidīgajās izbūvēs, kas tik raksturīgas tā laika Mazsalacai.

Trīsdesmito gadu beigās uzsāk celt vairākas divstāvu mājas ar modernāku plānojumu, kā arī paredzētais ķieģelis apšūvums un skrīda vai ūdens jumts, bet 1940. gadā šī celtniecība tiek pilnīgi pārtraukta uz 20. gadiem, un tikai sešdesmitajos gados palēnā pabeidz pirms kara uzsākto ēku celtniecību un lēni atkal atdzīvojas individuālā celtniecība, un veidojas apbūves Lāzdu ielā, Ilūcas ielā un citur. Pēc tā laika celtniecības noteikumiem dzīvojamām mājām jāstrodas tieši ielas malē vai arī noteiktā, nelielā attālumā no trotuāra mājas. Arī nelielām mājām bija jābūt divām izejām durvīm uz ūku, vienām no tām ielas pusē. Tas noteica šo ēku īpatnējo plānojumu: ēkas vidus daļu šķērso koridors ar durvīm ielas pusē un sētas pusē un

sadalā māju divos nelielos dzīvoļos. Mazsalacā mājām, kām nebija iespējams izbūvēt šādu koridoru, ierikoja durvis no kādas istabas tiešai izejai uz ūku ielas pusē. Šīs durvis parasti neizmantoja un vēlākos gados likvidēja. Mazsalacīšu dzīvoļi bija loti pieticīgi. Nelielo māju īpašnieki paši apdzīvoja 1 - 2 istabu dzīvoļus, atstājot mājas vienai galu izīrēšanai.

1935. gadā Mazsalacā bija 196 dzīvojamās ēkas, no tām 183 koka, 4 mūra, 9 jaunka materiāla; 182 ēkas bija vienībā, 14 - divstāvu. Dzīvoļi kopskaitā 616, no tiem 222 istabas - virtuves, 229 vienībā, 108 divstābu, 33 trīsistabu, 14 četrstābu un tikai 10 ar vēl lielāku istabu skaitu. Mājas, kuru apbūves platība aizņem 200 m² platību ar krustveida jumta izbūvi, bieži bija 5 līdz 7 atsevišķi dzīvoļi. Tie bija bez priekštelpām, ar iesiju uz istabām ceur virtuvi, griestu augstums toties pārāniedz tagadējo standartu. Mājas nebija spogādātas ar ūdensvadu, kanalizāciju, tualetes vairāk kā dzīvoļiem, vai bieži visai mājai, kopējais.

Turpmāko mazsalacīšu dzīvoļus, sākot ar 1922. gadu, tekstilfabrika apgādāja ar elektroību, elektriskais apgaismojums bija arī galvenā - jās ielās centra tuvumā, bet Ķeguma strāva līdz Mazsalacai atnāca tikai 1940. gadā un arī tad vēl nepaspēja izvilk līnijas pa visām ielām, un vismaz puse mazsalacīšu apgaismojā telpas ar petrolejas lampām un garajos ziemasvakaros agrī devās pie miera. Baznīcas, Rīgas, Rūjienas un Pasta ielām bija apolo, neapstrādāto laukums mežu segums, pērnavais ielai granīta šķembu segums, bet pārējās ielās vispār bez seguma un mazās transporta intensitātes dēļ apaugušas ar mīkstu, zalu zālīti, kuru regulāri applīva. Vasaras tur ziedēja baltais aboliņš. Vīrszemē notece tika regulēta ar valējiem grāvjiem gar abām ielas pusēm. Iebraukšanai pagalmos bija ierīkoti koka tiltiņi vai betona caurulū caurtekas, parasti tādu platuma un ieturības, lai varētu iebraukt zirgu pajūgs. Šī vīrszemē kanalizācijas sistēma, rūpīgi kopta, darbojās tik labi, ka pavasaros neaplīda ne ēkas, ne dārzi, kā tas noteikti tagad, kad grāvji likvidēti un pazemes kanalizācija nepieciešami izviedota. Ziemā sniegu no ielām nenovāca, smilts uz tām nekalsīja; atrakai tīkli stipri aizputinātās vietas. Ielas tāpāt kā laukā ceļi visu ziemu bija tīras un baltas, piemērotas braukšanai ar riteņvānu. Pavasarī no ielām bija jānovāc zirgu māslu kārtā, kā arī visu ziemu kārtā ar sniegu krājusies un, sniegam kūstot, sagūlās vienlaids slāni.

Dzeram ūdeni ieguva tikai no akām, smelot ar spainiņiem vai sūknējot ar rokas sūkņiem. Tāpat spainiņos savāca visu netiro ūdeni un izleja dārzā, kā arī pilsētas valdes rīkojuma pie katras mājas bija jābūt ar vāku segtām atkritumu tvertnēm. Līdz ar to Mazsalacā neizmantoja artēzisko ūdeņus un neiepludināja Salacā nekādus kaitīgus atkritumus. Noteka uz Salacu bija gan teksālfabrikai un pienotavai, kā arī vidusskola. Visi iedzīvotāji atkritumi tika sadedzināti vai kompostēti īpāmīgās dārzos. Nebija oficiālās, kopējās atkritumu izgāžtuves, bet arī nežēls nemētājās atkritumu kaudzes, kā tas ir tagad. Dzelzs lāpīņus, stikla lauskas un pat gumijas atkritumus uzpirķēja apķārtbraucošie savācēji. Pie ūdens neattīstītās komūnālās ūsimniecības trīsdesmitajos gados Mazsalacā tomēr nenotika ne plāšāki infekcijas saslimšanas gadījumi, ne arī lielāki ugunsgrēki, liekas neievie-

(turpin 4. lpp)

Milicija informē

Aprīļa mēnesi par parādišanos alkohola dzēruma stāvoklī sabiedriskajās vietas soditi 17 pilsoņi.

Par valsts mantas izlaupīšanu sīkos apmēros soditi 2 pilsoņi. Par sīko huligānismu sodita 1 persona.

Ierosināta kriminālieta pilsoniem Timofējevam J. un Plotniekam I. par kaušanos uz ielas reibuma stāvoklī, kuri piekāva pils. Lūpu M. Š.g. 29.martā plkst. 23.00 Mazsalacā uz Oktobra ielas Š.g. 28.aprīlī Timofējevs J. alkohola reibumā ieraidās pilsoņa Lullels J. mājā un huligāniem tiekam vadīts uzbruka mājas saimniekiem un viņa sievai, par ko Timofējevam J. ierosināta otra kriminālieta. Nemit vērā Timofējeva J. personību un viņa iepriekšējo noziegumu un to, ka viņš ir jau agrāk tiesāts par huligānismu, Timofējevs arētēs līdz tiesas dienai.

Š.g. 4.aprīļi pilsonim Betakam V. nozagti trūši.

Nakti no 24. uz 25.aprīli no šķūniša pils. Pēkšēnam A. nozagts mopēds, ja kādam ir kas zināms par mopēda pažušanu lādzu pazīmot Mazsalacas milicijas iecirknī.

Nakti no 29. uz 30.aprīli no Komjaunatnes bulvāra Nr.9 aizdzīsot motocikls Iš-Jupiter ar valsts numuru 4287 LAG sarkanā krāsā. Lādzu pilsoņus, kas kaut ko vār paskaidrot par motocikla aizdzīšanu, lādzu piņot milicijai.

Par transporta vadīšenu alkohola reibumā, ierosināta kriminālieta pils. Reinfeldam E., kurš mēneša laikā divas reizes sodīts par transporta vadīšanu dzēruma stāvoklī, materiāls nodots Valmieras tautas tiesai. Tautas tiesas lēmums: labošanas darbi uz 1 gadu un 10 % no darba algas.

Auto - moto amatieru biedrības biedriem un citiem pilsoniem piederošo motociklu un vieglu automašīnu tehniskās skates notiks Mazsalacā uz vidusskolas laukuma:

30.jūnijā, 28.jūlijā no plkst. 10.00 - 13.00.

Atgādinu, ka pilsoņus iecirknē inspektors piezemē

pirmdienās no plkst. 10.00 - 12.00

15.00 - 17.00

piektīdienās no plkst. 15.00 - 17.00

Lielu paldies izsaku kolhoza "Skapaiskalns" kokapstrādes ceha priekšniekam Stagislavam Malkcirtim, kolhoza valdes priekšsēdētājam Jānim Brengulim un Skapkalnes ciemā dzīvojošajam Kauzēnam Aldonim par ciešu sadarbību ar Mazsalacas milicijas iecirkni sabiedriskās kārtības uzturēšanā un noziegumu apkarošanā.

Bijušos kārtības sargus un ārātata milicijas darbiniekus lādzu nodot apliecības Mazsalacas milicijas iecirkni līdz Š.g.jūlijam.

Iec. inpektors AIGARS MASNIKOVIS

SVĒTKĀRS

Mazsalacā runā, ka...

... avizei "Mazsalacas Vēstis" iznācis 10.jubilejas numurs, it kā būtu sācies pionieru vecums.

Mēs meklējam pastkastītē Nr.110... nav, meklējam redkolēģijas darbinieku pastkastītēs... nav, paši vērējām pa centru ... neapsveica.

Mazsalacā atklāta bīcenenerģētikas centra "Aure" filiāle. "Bet vispirms - kas tā "Aure" tādā ir? Tās darbinieki strādā viena mērķa vārdā - atveselot cilvēku mīesi un garu.. Parasti tur pieņem tādus hroniskus slimniekus, kuriem nav varējusi palīdzēt tradicionālā medicīna" (no žurnāla "Zvaigzne").

Tā ir cūcība,
Ja šodien alus nav.
Puikām slāpst.
Jaunai meitai
Arī lūpas sausas.
Arī tā ir cūcība.
Alus būs.
Lūpas valgas klūs.
Ja tā nav cūcība,
Tad tā ir dzīve.

Atbildīgais par izdevumu J.NAGLIS.
Iespējots Valmieras tip. "Liesma".
Ofseta tehn. Pasūt. Nr. 1259 Mēt. 999

MAZSALACAS VIDUSSKOLAS TEIKAMNIEKI 1989./90.m.g.

1. Aboltiņš Māris	9. Kiris Kaspars
2. Brinska Baiba	10. Jemeljanovs Andrejs
3. Podziņa Inguna	11. Daine Inese
4. Sipīcina Inga	12. Auzāne Indra
5. Reinalte Inga	13. Bērzīga Iveta
6. Liepa Inga	14. Lejipe Kristīne
7. Fraulīga Ieva	15. Meistere Sintija
8. Ziedīga Inese	16. Almanis Ivo

Par 1989./90.m.g. 3.trimestra mācību rezultātiem stipendijas piešķirtas sekojošiem Mazsalacas vidusskolas 9.-12.klašu skolēniem:

	Vid. atzīme	Summa
1. Almanis Ivo	10 ^a .kl.	5,00
2. Radziņa Ilze	12 ^b .kl.	50,- rbl.
3. Smite Jana	12 ^b .kl.	50,- rbl.
4. Darbonis Māris	10.kl.	50,- rbl.
5. Šķestere Inga	11.kl.	50,- rbl.
6. Radziņš Ilgants	10.kl.	50,- rbl.
7. Lūsīte Ilda	12 ^a .kl.	50,- rbl.
8. Reinvalds Ingrus	10.kl.	50,- rbl.
9. Puupulaika Liega	9 ^a .kl.	50,- rbl.
10. Silīja Edīte	9 ^a .kl.	50,- rbl.
11. Ramzīnoviča Līga	9 ^a .kl.	50,- rbl.
12. Gadiņa Ineta	9 ^a .kl.	50,- rbl.
13. Voiksons Inga	12 ^a .kl.	50,- rbl.
14. Grotsupe Lāna	11 ^a .kl.	50,- rbl.
15. Ponomarenko Olga	9 ^a .kl.	50,- rbl.
16. Siktārs Māris	10 ^a .kl.	50,- rbl.
17. Vergina Gita	12 ^a .kl.	50,- rbl.

Pateicīties!

Mazsalacas vidusskolas Skolas padome izsaka pateicību kolhoziem - "Naukšēni", "Mazsalaca", "Gaisma", padomju saimniecībām - "Austrumi" un "Ramata", 9.CRRP, LTTNK Valmieras raj. apdzīnībai un Mazsalacas vidusskolas 9^a. un 9^b. klašu kolektīviem, kuri rada iespēju Skolas padomes kontā ieskaudit naudas līdzekļus.

Skolas padomes priekšsēdētājs.

IZPILDKOMITEJĀ

Jau pagājuši trīs mēneši, kā sākusi darboties jaunievēlētā pilsētas izpildkomiteja. Ar izpildkomitejas sastāvu lasītājus jau iepazīstinājām vienā no iepriekšējiem laikraksta numuriem, bet par tās plānotiem darbiem un jau veiktais vēl nē.

Daudzus mazsalaciešus interesē jautājums par ilgi gaidīto objektu celtniecību un to tālāko nākotni, kā arī par visu tālāko saimniecību norisi pilsētā.

Vairākās pamatootas sāzdzības izpildkomiteja sapēmumi par celtnieku darbiem un veikto darba kultūru, kas saistītas ar jaunā bērnudārza celtniecību. Bērnudārzu paredzēts nodot nākošā gada rudenī /termiņā 1.septembris 1991.g./ tad jābūt kārtībā visiem blakusobjektiem, kas sabojāti celot bērnudārzu.

Lādīt 1991.gada septembrim, tādā lādīt bērnudārza nodošanai pilsētas teritorijā paredzēti vēl kanalizācijas trases izbūves darbi. Vietas izvēle izdarīta arī pastāvīgai ūdensapgāsnas vietai.

Informāciju par celtniecības un arī pārējiem jautājumiem, kas saistīti ar šiem būvniecības darbiem, izpildkomiteja sniegs nākošajā laikraksta numurā.

Daudzus mazsalaciešus vēl joprojām māc neskaidrība par atjaunojotu ielu plāksnīšu nomaiķu uz vēsturisko nosaukumu atjaunošanu pilsētas ielām. Katras nākošās ielas nosaukuma maiņa tiks izdarīta pakāpeniski, pēc iedzīvotāju pierakstīšanās. Ielu plāksnīšu nomaiķu notīkviensīgi višam atjaunojotām ielām.

Pie esotajām sniegtajām ziņām izpildkomiteja vēl griežas pie visiem pilsētas namsaimniekiem sakārā ar priekšlikumu izveidot namsaimnieku biedrību. Ar šo nolikuma projektu visus namsaimnieku - intresentus aicināt iepazīties izpildkomitejā. Šai nolikā pamatā pēmē attīstīto valstu piemērs pie kā perspektīvē sakārā ar privātpārīšumu tiesību iegūšanu un pakāpenisku pārlešanu no valsts uz privatītpārīšumu nonāksim mēs neatkarīgi no fašu vēlmēm.

Izpildkomitejas priekšsēdētājs
OJĀRS BĒRZĪNS

SATURA KLŪDAS LABOJUMS

Laikraksta "M.V." 9.numurā rakstā "Zilopi nav pārmācāmi, tie vienkārši ir par lieliem" ir klūda. Vislatvijas deputātu sanāksmē Rīgā 21.aprīlī deputāts Edvīns Aboliņš nepiedalījās. Atvainojojis lasītājiem par klūdu.

JĀNIS BĒRZĪNS

Red. kolēgā A.SLOKA, B.BĀŠĶERE, V.PURINA,
R.TAUBE, J.BĒRZĪNS

Foto - MĀRIS ZARIŅŠ.

Adrese: Mazsalaca, p/k 110 Maksā 30 kap.